

Deniz Papağanının Minik Teleskobu

Çınar BİBER

Deniz Papağanının Minik Teleskobu

Çınar BİBER

Uçsuz bucaksız mavi denizin ortasındaki yemyeşil bir adada, bir deniz papağanı sıcacık bir yuvada yaşıyordu. Siyah beyaz tüyleri, siyah başlıklı beyaz bir yüzü ve sarı ile mavi-gri çizgili parlak turuncu bir gagası vardı. Her sabah uçuruma çıkar ve uzak adalara bakardı. Yuvarlak koyu gözleri merakla parıldardı. "Acaba orada ne var?" derdi.

Yakınlarda bir sumru bir kayanın üzerinde tünemişti. İnce beyaz bir gövdesi, açık gri kanatları, siyah bir başlığı ve ince turuncu-kırmızı bir gagası vardı. "Günaydın, Deniz Papağanı!" diye seslendi. "Yine adalara mı bakıyorsun?" Deniz papağanı başını salladı. "Buradan çok küçük görünüyorlar. Keşke onları daha yakından görebilsem." Sumru onun yanına süzüldü. "Ben de," dedi. "Hadi birlikte bakalım."

Bir gn sahili keřfederken deniz papaęanı kumun iinde parlayan bir řey fark etti. Turuncu perdeli ayaklarıyla kazdı ve minik bir pirin teleskop ıkardı. Kanadından byk deęildi. "Bakın ne buldum!" diye cıvıladı. Sumru grmek iin utı. "Bu da ne?" diye sordu. Deniz papaęanı onu gzne gtrd. "Vay canına! Her řeyi daha byk gsteriyor!"

Deniz papağanı minik teleskobu adalara doğrulttu. "Ağaçları ve uçurumları görebiliyorum!" dedi. Sumru sabırla bekledi. "Bakabilir miyim?" diye sordu. Deniz papağanı başını salladı ve teleskobu ona verdi. Sumru teleskobun içinden baktı. "Bir kumsal ve bir mağara görüyorum!" dedi. Sırayla baktılar. Her seferinde yeni bir şey keşfettiler.

Ertesi sabah teleskopla u uruma ko tular. "Hadi her adayı dikkatle inceleyelim," dedi sumru. Deniz papa anı kabul etti. İlk adaya baktılar. "Yuvalı uzun bir a a  var," dedi deniz papa anı. "Bir de k   k bir Őelale," diye ekledi sumru. Her Őeye meraklıydılar. Teleskop uzak d  nyayı yakın hissettiriyordu.

Sonraki adaya geçtiler. "Bir sürü kuş görüyorum," dedi sumru. "Bize benziyorlar!" Deniz papağanı güldü. "Belki kuzenlerimizdir." Kuşların uçuşunu ve dalışını izlediler. "Keşke onları ziyaret edebilsek," dedi deniz papağanı. "Belki bir gün," dedi sumru. "Ama şimdilik onları buradan öğrenebiliriz."

Sonra üçüncü adaya baktılar. "Kıyıda tuhaf bir şekil var," dedi deniz papağanı. Teleskobun içinden gözlerini kıstı. "Dev bir kayaya benziyor." Sumru da sırasını aldı. "Büyük ve gri," dedi. "Uzun bir şekli var. Hadi daha yakından bakalım." Sırayla baktılar, her biri daha net görmeye çalıştı.

Deniz papağanı teleskobu ayarladı. "Sanırım bir kuyruk görüyorum!" dedi. "Bir de yüzgeç!" Sumru yeniden baktı. "Gerçekten bir hayvana benziyor," dedi. "Ama hareket etmiyor." Deniz papağanının gözleri kocaman açıldı. "Bu uyuyan bir balina!" diye bağırdı. "Kayadan yapılmış bir balina!" Sumru kıkırdadı. "Ona Balina Kayası diyelim!"

Bütün öğleden sonrayı Balina Kayası'nı izleyerek geçirdiler. "Tepesinde bir fışkırtma deliği görüyorum," dedi deniz papağanı. "Bir de büyük yuvarlak bir kafa," dedi sumru. "Çok huzurlu görünüyor." Balinanın uzun zaman önce denizde yüzdüğünü hayal ettiler. "Belki yoruldu ve taşa dönüştü," dedi deniz papağanı. Sumru başını salladı. "Bu harika bir hikâye."

Yuvalarına döndüklerinde deniz papağanı kuma Balina Kayası'nın resmini çizdi. Sumru ayrıntıları eklemeye yardım etti. "Diğer kuşlara anlatmalıyız," dedi deniz papağanı. Öyle de yaptılar. Bütün kuşlar minik teleskoptan bakmaya geldi. "Görüyorum!" diye cıvıladı küçük bir martı. "Gerçekten bir balinaya benziyor!" Herkes heyecanlıydı. Merak adanın her yerine yayıldı.

Bir g n denizi yoęun bir sis kapladı. Deniz papaęanı ve sumru adaları hię g remedi. "Olamaz!" dedi deniz papaęanı. "Bug n Balina Kayası'nı izleyemiyoruz." Sumru bir an d ş nd . "Yine de onun hakkında hik yeler anlatabiliriz," dedi. Birlikte oturdular ve dięer kuşlara Balina Kayası'nı anlattılar. Kuyruęundan, y zgecinden ve fişkırtma delięinden bahsettiler.

Sis öğleden sonra kalktı. Deniz papağanı teleskobu kaptı. "Hadi Balina Kayası'na bakalım!" dedi. Uçuruma koştular. Ama deniz papağanı baktığında nefesi kesildi. "Balina hareket etmiş!" diye bağırdı. Sumru da baktı. "Hayır, hâlâ orada," dedi. "Ama ışık farklı. Güneş ona başka bir yandan vuruyor."

Yeniden baktılar ve kayanın hareket etmediğini gördüler. Sadece ışık ve gölge onlara oyun oynuyordu. "Hâlâ uyuyan bir balinaya benziyor," dedi sumru. "Ama şimdi gülümsüyor gibi görünüyor." Deniz papağanı güldü. "Haklısın!" Dikkatle bakmanın her seferinde yeni şeyler görmelerine yardımcı olduğunu fark ettiler. Yeniden mutlu ve meraklı hissettiler.

O günden sonra deniz papağanı ve sumru minik teleskoplarını oyuk bir kütükte güvenle sakladılar. Her gün sırayla kullandılar. Adaları izlediler ve Balina Kayası hakkında hikâyeler uydurdular. Diğer kuşlar da onlara katılmaya geldi. "Bugün ne görüyorsunuz?" diye sordular. Deniz papağanı ve sumru da keşiflerini paylaştılar.

Bir akşam, güneş batarken deniz papağanı ve sumru uçurumda oturdular. "Teleskobu bulduğumuz için mutluyum," dedi deniz papağanı. "Ben de," dedi sumru. "Dünyayı öğrenmemize yardımcı oluyor." Balina Kayası'na son bir kez baktılar. "İyi geceler, Balina Kayası," diye seslendiler. Kaya altın ışıktaki parlıyor gibiydi. İçleri sıcacık ve mutlu oldu.

Böylece deniz papağanı ve sumru meraklı olmanın harika bir şey olduğunu öğrendiler. Çevrendeki dünyayı izlemek heyecan verici keşiflere ve mutlu hikâyelere yol açabilir. Keşfetmeye devam ettiler, her zaman daha fazlasını öğrenmeye hevesliydiiler. Ve ne zaman minik teleskoplarından baksalar, Balina Kayası'nı buldukları ve ona birlikte ad koydukları günü hatırladılar.